

Farul Creștin

„Vot sunteți lumina lumii”. Matet 5:14.

ANUL VIII. NO. 36

Apare în fiecare Sâmbătă

Redacția și administrația: Arad, Strada Lae Burna 4.

Inscris la Trib. Arad, secția III. No. 6/1939

Sâmbătă.

7 Septembrie 1940

AVRAAM

Genesa 12:1—9

de E. Marinca

Citind în Sfânta Scriptură, găsim mii de bărbați și femei, cari ne pot servi ca model de adveștrați creștini. Un asemenea model de adevărat creștin găsim la Avraam. Despre el Isus a zis: Lazăr când a murit, s'a dus în sânul lui; deci în rai. Să studiem câteva din calitățile lui, cari l-au făcut să ajungă acolo în cer, unde e și ținta noastră să ajungem.

Legătura lui cu Dumnezeu

El se înțelegea cu Dumnezeu, ca și cu o persoană, cu un bun prieten. Știa ce vrea Domnul să facă și ce să nu facă. Când Domnul i-a spus să iasă din țara și locul nașterii sale, să se ducă unde îl îndreaptă El, Avraam a înțeles. Legătura ce o avea cu Domnul, îl făcea să caute, să înțeleagă și să știe precis voia Domnului său. Pentru el Dumnezeu, nu era departe, necunoscut și de neînțeles. Cu El se înțelegea despre orice cauză mică sau mare și de El întreba totul.

Așa sunt adevărații creștini, credincioșii. Ei au legătură cu Domnul ca și cu o persoană, cu un bun prieten. Ei îi înțeleg și caută să-i înțeleagă voia lui. Întrebă de El totul și nu fac nimic până nu sunt convinși că așa e voia Domnului lor. În lucruri mici sau mari, în vorbe și căi, ei întrebă pe Domnul, „ce vrei să faci Doamne”. Ai tu asemenea legătură cu Domnul? Întrebi tu care e voia Lui în toate lucrurile tale?

Ascultarea lui

Când a fost convins că voia Domnului e ca el să plece din Ur în Canaan, el pleacă. Nu-i ușor lucru să-ți părăsești locul, țara, prietenii, rudele și ocupația obișnuită și să pleci într'un „necunoscut”, cu atâtea vite, slugi, etc.,

fără căi de comunicație și hărți ca azi, după o simplă promisiune. Dar dacă Domnul așa vrea și așa zice, Avraam nu șovăiește, ci pleacă. Pentru el voia Domnului nu se discută, ci se înfăptuiește cu bucurie, orice ar costa.

Ce faci tu frate și soră, când ști voia Domnului? O împlinești cu bucurie orice te-ar costa? Sau poate spui: „asta e prea greu, mai facă alții! Meargă alții la biserică, că eu acum sunt prea obosit, e noroi și plouă. Citească cutare Biblia sau revistele, că el n'are atât lucru cât am eu. Dăruiescă și ajute cutare lucrul Domnului, că eu tot am ajutat și sunt alții mai în stare ca mine și nu ajută. Vesteescă și cheme alții pe oameni la Isus, că nu sunt eu predicator”.

Tu ști, că voia Domnului e, să nu lipsești niciodată dela adunare, cum nu lipsești dela mâncare nici într'o zi, — afară de zi de post, — deși mănânci de 20, 30, 40 sau chiar 70—80 de ani. Totuși te ții de regulă să mănânci în fiecare zi, ca să trăiești. Oare sufletul poate trăi fără predici, rugăciune, cetire, cântări, etc.? Pentru el noi trebuie să lucrăm cât mai mult adunându-i comoară în cer, câștigând alte suflete la Domnul, miluind pe săraci, vizitând pe bolnavi și alți credincioși și dăruind cât mai mult.

Și tu prietene, care încă nu te-ai predat Domnului Isus. De câți ani e de când auzi că El te cheamă să ești din lume și din păcat? Avraam a ieșit, a plecat orice l-a costat, pentru un Canaan pământesc. Pentru cer, pentru rai și o veșnicie întreagă de fericire cu Domnul Isus, tu nu vrei să suferi acum crucea, să te lepezi acum de onoarea și eul tău. Ascultă-L frate, soră și prietene ca să fii a-

lături de el, la masă cu Isus. Luca 13:28—29.

Recunoștința lui

Avraam e omul recunoscător. El nu vrea să uite binele ce i l-a făcut Domnul. Când ajunge în Canaan, ori pe unde trece zidește altare și aduce jertfe de mulțumiri. Credinciosul — creștinul adevărat — face ca Avraam. El nu uită niciodată ce-a făcut Domnul Isus cu el și pentru el. Cum, acum câțiva ani păcătosul trăia în întunec, se tăvălea în păcate și fărădelegi ca toți cei din jurul lui. Dacă atunci o boală, un glonte sau alt accident îi curma vieța, se ducea în chinul și osânda iadului pe vecii vecilor.

Atunci un glas blând, glasul Domnului Isus, prin citirea Evangheliei, prin o predică, prin o rugăciune sau cântare auzită l-a trezit. I-a iertat toate păcatele, l-a scos la lumină și i-a dat o viață nouă. Atunci el a devenit fericit, mântuit și copil al Domnului. De atunci și până azi, Domnul Isus e Păstorul și Călăuză lui în toate.

Acum el îi e recunoscător, ca Avraam. Îi mulțumește zi și noapte de ce a făcut cu el. Se roagă când pleacă și când sosește dela lucru și din călătorie.

Se roagă când începe și când termină lucrul său. Când citește sau scrie și când termină studiul sau scrisul. Îi mulțumește și pentru sănătate și belșug. Dar nu murmură contra lui nici pentru boală, pagubă, sărăcie sau alte nenorociri. Așa creștin ești tu? Ferice de tine dacă ești recunoscător Domnului de ce ți-a făcut și dacă ești recunoscător și altora.

(Continuare în pag. 6-a)

Farul Creștin

Foale religioasă

Apare sub îngrijirea unui comitet
strănt responsabil N. Oncu

ANUL VIII. No. 36 Sâmbătă 7 Sept. 1940
Apare în fiecare Sâmbătă

Abonamentul:

Pe un an 100 lei, pe 6 luni 60 lei.

In străindătate 300 lei.

In Statele Unite 2 dolari.

Nu se primesc abonamente decât cu
trimiteră banilor înainte.

Redacția și Administrația:

Arad, Str. Lăe Barna 4.

Cășier: N. Oncu, Arad, Str. Blanduziei

DELA REDACȚIE

Mulțumim din nou, tuturor celor ce ne-au înțeles și ne sprijinesc cu atâta căldură.

Mulțumim deasemeni celor cari cauta prin scrisori să ne înspire, să ne încurajeze în lucrarea Farului.

Când vă rugați, nu uitați să ne pomeniți și pe noi în rugăciunile voastre. Avem nevoie de mai multă putere, de noi binecuvântări.

Ținem să facem o propunere fraților, cari pot și doresc, să aboneze Farul pentru alte familii. Nu uitați că ați da puțință acestora să se bucure în fiecare săptămână.

(Urmare din coloană 3-a)

2. Ferice de voi, care sunteți săraci, pentru că Impărăția lui Dumnezeu este a voastră! Luca 6.20. E adevărat că cei mai mulți dintre săraci vor ajunge în cer. Gloria și strălucirea veșnică e a săracilor dacă se pocăiesc. Cea mai ușoară condițiune pentru sărac este să se pocăiască, și săraci se pocăiesc. Cei mai mulți dintre Sfinți au fost săraci, după cum e scris:

3. „Dumnezeu a ales pe cei ce sunt săraci în ochii lumii acesteia ca să-i facă bogați în credință, moștenitori ai Impărăției.” Iac. 2.5. Arătați săracilor ca cea mai mare nenorocire și piedică în calea mântuirii bogăția, luxul și îmbuibarea.

Să fim cu atenție, să cercetăm care este cauza nepăsării? Lumea, „bogăția sau sărăcia? Apoi să le spunem un verset sau două în legătură cu lanțurile în care e încăușat sufletul lui, apoi să-i vorbim despre jertfă, sânge, și mântuire în caz când nepăsarea în care s'a confundat e prea mare atunci să întrebuițăm întrebările din lecția trecută.

PESCARUL

Cunoștința pescarului

„Cauzele nepăsării”

„Nimeni nu poate deschide cartea Luminet pentru altul decât viața lui e o carte a întunericii”.

Pescarul de oameni trebuie să fie adânc spiritual dar și înțelept. În toate părțile în natură, să vede mare înțelepciune la animale mari și mici. Paianjenul e mic dar înțelept, înainte de ași țese pânza se uită cu ochi lui mici ca distanțele să nu fie îndepărtate, se uită ca marginile să nu fie mișcătoare apoi trage câteva fire de bază ca fundament apoi face și restul. Tot așa cu mare băgare de seamă face pasărea cuibul, sau albina fagurul de miere.

FII LUMINĂ

Aceasta înseamnă să te porți cu Dumnezeu și cu oameni exact așa după cum s'ar purta Domnul Isus dacă ar fi în locul tău. Fii cât poate de strict și de pretențios față de datorile Tale, dar fii foarte atent față de aproapele. Nu căută să te faci lumină, ci fii lumină. Respectă pe orișice om cât mai mult, ascultă-i păreri-le și respectă-i libertatea pe care Dumnezeu l-a dat-o. Este o mare lumină și binecuvântare să știi asculta păreri-le potrivnice Cuyântului lui Dumnezeu apoi cu cea mai mare liniște și bună voință fără să jignești sau să-l înjosești încet rând pe rând să înlături păreri-le greșite și tot odată să-l iubești pe el și să-l încurajezi să se apropie de Domnul Isus.

În mare întunecime stă acel ce vorbind jignește, lovește, terfelește, se înfurie. O astfel de vorbire este bucuria iadului, ea este fără putere, fără rugăciune și fără Dumnezeu.

PLACERE FAȚA DE PĂCAT, PRODUCE NEPASARE FAȚA DE DUMNEZEU

Când am văzut că nepăsarea față de Dumnezeu e produsă de plăcerile păcatului atunci trebuie să știm bine că lumea este cuibul păcatului.

1. „Nu iubiți lumea nici lucrurile din lume, dacă iubește cineva lumea, dragostea Tatălui nu este în El” Ioan 2.15.

2. „Ajunge în adevăr că în trecut ați făcut voia neamurilor și ați trăit în desfrânări, în poftă, în beții, în ospete, în chefuri”.

3. Ieșiți din mijlocul lor, și despărțiți-vă de ei zice Domnul; nu vă atingeți de ce este necurat și vă voi primi”. 2 corint. 6.17.

4. Suflete preacurvare! Nu știți că prietenia lumii este vrăjmașie cu Dumnezeu? Așa că cine vrea să fie prieten cu lumea să face vrăjmaș cu Dumnezeu”. Iac. 4.4.

Omul ca să devină mântuit trebuie să iasă din influența stricată a legăturilor sale cu prietenii seloși de păcate. Dum-

nezeu îi cere fiecărui nepăsător față de Dumnezeu și iubitor față de lume să termine cu viața lumească.

„Nu iubiți lumea” — aceasta înseamnă că nu trebuie să iubești prietenii păcătoși care te despart de Dumnezeu. Nu trebuie nici să aprobi dar nici să iubești decădere și moartea spirituală a aproapele căci atunci devii vrăjmaș cu Dumnezeu.

Ieșiți din mijlocul lor. Societatea păcătoasă trebuie s'o părăsești, altfel nu vei putea niciodată să te împaci cu Dumnezeu. Dacă n'ai ieșit din mijlocul lumii, atunci lumea este Dumnezeu tău. Mântuirea prin sângele lui Hristos sau plăcerea de o clipă a păcatului.

PLACEREA FAȚA DE AVUȚII — PRODUCE NEPASARE FAȚA DE DUMNEZEU

1. „Cine se încrede în bogății va cădea” Prov. 11.28. Aceasta este o lege sfântă. Dumnezeu a creiat lucrurile să le întrebuițăm nu să ne încredem în ele. Luați oricâte exemple doriți din Biblie și veți vedea căderea celor ce s'au încredut în avuții Lot, Alah, Tin, Sidon.

2. „Cât de anevoie este pentru ceie se încred în avuții să între în împărăția lui Dumnezeu”. Marcu 10.24. Acest verset este foarte bine explicat prin pilda bogatului nemilostiv și a săracului Lazar. Bogatul uitase că are suflet, el credea numai în două lucruri în stomac și avere. El era foarte sigur că cei în mână nu-i minciună, dar s'a înșelat amarnic, s'a trezit prea târziu. Caută să nu pățești la fel.

3. Indeamnă pe bogății veacului acestui să... „nu-și pună nădejdea în niște bogății nestatornice ci în Dumnezeu”. 1 Tim. 6.17.

Adevăratele bogății sunt veșnice ca și omul, se capătă prin pocăință și dragoste față de Dumnezeu. 1 Cor. 29.

4. „Bogățiile lumii acestei au confundat pe mulți oameni în prăpăd și pierzare. 1 Timot. 6.9. Dacă nu vei lua bine seama atunci poate mâine va fi prea târziu pentru tine. Azi sărac, bogat încă poți fi mântuit pentru că ușa cerului e deschisă pentru toți”.

SĂRACIE, GREUȚĂȚI MARI PRODUCE NEPASARE FAȚA DE DUMNEZEU

1. „Duhul Domnului este peste Mine pentru că M'a uns să vestec săracilor Evanghelia”. Luca 4.17. Aceasta a fost prima predică a Domnului Isus. Gândul Domnului Isus întotdeauna a fost la săraci. Când a trăit pe pământ a fost foarte sărac. N'a avut nici leagăn la naștere nici pat pe care să moară.

(Continuare în coloana I-a)

„PĂCATELE ASCUNSE“

În drumul meu am ajuns în diferite locuri și am avut ocazia să vizitez deosebite comune și adunări de credincioși.

Ceace m'a mirat mult, era faptul, că în unele locuri lucrul lui Dumnezeu a început cu câte 10 și 15 ani, dar numărul credincioșilor nu se ridică nici măcar unul pe an. Am căutat să cercetez mai deamănuntul cauzele cari au făcut ca lucrul Domnului să fie fără mare progres.

În cele mai multe cazuri nu mi-a fost greu să descoper acest rău, ori unde am găsit astfel de adunări, am putut să constat, că motivele și cauzele principale a unei stări fără niciun progres, se datorește în cea mai mare parte

Păcatelor ascunse în viața credincioșilor.

Pericolul cel mai mare pentru credincioși sunt aceste păcate, cari deși nu se văd, totuși ele ruinează în chip grozav în viața acelor, ce le dă loc să se încuibez în viața lor. Vizitând odată o familie în care era numai un credincios, l-am întrebat; de cât timp s'a întors la Domnul, ca un fel de mândrie sufletească îmi spune, că de 21 de ani. Crezând că ce bucurie o să am și îl voi felicita de întoarcerea lui, dar în loc să-l laud, îl întreb: „câți sunt întorși la Domnul, din casa lui?” La această întrebare neașteptată a pecat capul în jos și-mi spune că e numai el singur.

Astfel de întâmplări sunt chiar și în adunări de credincioși rămânând în aceeași stare fără a avea niciun progres, așa că, păcatele ascunse în primul rând:

Idepărtează pe Dumnezeu de credincioși

Și când Domnul s'a îndepărtat de un credincios, atunci tot ce face el, nu mai are valoarea cea de înaintea, rugăciunile lui nu mai au putere și diavolul se apropie încetul cu încetul, câștigând teren în viața lui. Atunci ajunge în pericol și dă din ce în ce înapoi fără să știe, membrele lui încep să amortească și virtuțile sufletului îl părăsesc una câte una, distanța între el și Dumnezeu devine din ce în ce mai mare, până ce odată se trezește părăsit și fără Domnul.

Așa, că din creștinul de odinioară a ajuns numai umbra lui, din

omul plin de zel și râvnă a ajuns un fricos și adormit. Al doilea pericol mai este:

Stagnarea lucrului lui Dumnezeu

De atâtea ori mi-s'a dat ocazie să văd cum adunări puternice și numeroase au ajuns în fața pericolului stagnării, văzându-se că din zi în zi în loc să progreseze, dau înapoi. Incep atunci bătrânii poporului să se sfătuiască ca să găsească calea de scăpare, dar se pare că și ei sunt cumva schimbați, n'au putere, nu găsesc ce e de făcut.

În conștiința lor însă deodată apoi atâtea păcate ascunse și șoaptele acestor păcate le-a răpit ceea ce ei au avut înainte. Stați o clipă, voi creștini, nu plecați înainte pe drumul prăpastiei, nu vedeți că voi sunteți baraje pe drumul celor ce vreau să vină la Hristos.

Oricine ai fi tânăr, sau bătrân, fii sincer și drept cu Domnul tău și vezi că faci marșul pe loc, picioarele mișcă, dar fără rezultat. În rândul al treilea e că:

Păcatele ascunse odată se descoperă

Ele vin la lumina zilei atunci, când tu nu te gândești și crezi, în inima ta că, nu te-a văzut și nu știe nimeni.

A fost în Biblie un om, care a ascuns păcatul în cortul lui, l-a îngropat cu multă grijă, ca nu cumva să știe nimeni, dar la un moment dat, el singur a trebuit să mărturisească păcatele îngropate.

Nu de mult, un funcționar de stat a fost dus la închisoarea Văcărești pentru păcatele lui ascunse de acum 8 ani. Așa că nu te însela cu gândul, că nu te știe nimeni, că tu păcătuiești în ascuns și nu te vede fratele, soția, copilul sau vecinul tău, Dumnezeu însă vede totul. „El vede purtarea tuturor, privește pașii fiecăruia. Nu este nici întunec, nici umbră a morții, unde să se poată ascunde cei ce fac fărădelegea”. Iov. 34:21—21. Și apoi chiar dacă aici nimeni nu le-va descoperi, să nu uiți, că trebuie să stai în vecinicie în fața Tronului Divin și acolo nu vei scăpa de ele și ți-se va umplea fața de rușine la văzul lor. Și în cele din urmă:

Urmările păcatelor ascunse sunt cele mai rușinoase

Din cauza păcatului ascuns Acan a fost ucis împreună cu toată familia și chiar animalele din slujba lui. Mulți oameni și chiar credincioșii și-au curmat firul vieții în mod rușinos, neputând suporta rușinea dusă în urma vieții lor ascunse și plină de păcate.

După ce urmările sunt grozave pentru ei, sunt și pentru familia lui, din pricina aceasta nu se întorc în familie copii la Domnul, pentru că au descoperit păcatele ascunse în viața părinților.

Deacea piere tineretul din unele adunări, pentru că au ieșit la lumină păcatele bătrânilor, și astfel aceasta boală de păcate ruinează în mod tiran și cei mai mulți nu vreau să-și recunoască aceste păcate până sunt aduși în fața dovezilor zdrobitoare, apoi cad morți.

Deacea iubitul meu frate creștin, care cu adevărat dorești un progres în locul unde ești așezat. Examinează-ți bine viața ta ascunsă, este ea cu Domnul sau e ascunsă în păcat. Dacă vezi că nu e progres, privește întâi la tine bine. Stai o clipă! nu fugi pe lângă rândurile acestea, dacă găsești că tu ești vina, că alții suferă, atunci fă un lucru, îngenunchiază la picioarele Domnului, ca și femea cu boala ascunsă și spune-i Lui, atunci vei putea cânta și tu

Am fost legat, iar acum liber
sunt,
Eram orbit, lumină văd acum;
am fost ca mort,
dar în Hristos trăesc. Să spun
lumii, că dela El
pace primesc.

Din inima Vechiului regat

E Dumnezeu în orice floare,
În orice spic, în orice pom,
În toate razele de soare
Și'n tot ce vede bietul om!
Și orbii văd pe Dumnezeu,
În largul necuprinsei firi,
Dar, printre cei cu ochi, — mereu
Sunt orbi ce nu-L văd nicăiri!

Minunile Harului

„Marea de nisip se va preface în iaz, și pământul uscat în izvoare de ape”. Isaia 35. 7.

Despre Isaia am putea spune că este profetul harului. Cu mântuirea începe profetiile, iar cu harul sfârșește. Astfel cartea acestui profet e cea mai promițătoare, cea mai încărcată în bogății spirituale.

Profetul Isaia în viziunile sale spirituale vestește întâmplările cu mii de ani înainte, el este profetul tuturor timpurilor, el nu este profetul unei națiuni, ci profetul tuturor națiunilor. El prin puterea divină duce pe cetitorul cărți în templul harului divin în mijlocul binecuvântărilor cerești sau la tronul Celui Prea Înalt.

„In scurgerea vremurilor”

cap. 2. 2.

Aseamănă timpul cu un fluviu uriaș care se scurge din veșnicie în veșnicie, cu toate că fluviul timpului se scurge într-una totuși niciodată nu se termină. Numai călătorii care merg pe apele acestui fluviu se îndepărtează și dispare generație după generație, dar fluviul cu toate că merge, rămâne tot același.

După ce se vor scurge vremuri multe, în chip simbolic și spiritual, aceia ce dovedește că va rămâne veșnic, profetul vede că muntele casei Domnului va fi cel mai înalt munte. Toate neamurile se vor îngrămădi spre el. Adică, toate neamurile se vor îngrămădi după mărețile revelațiunii cerești ce vor eși din Sionul ceresc, care: va deveni idealul aspirațiilor spirituale ale întregii lumi.

„Intunericul nu va împărăți veșnic”

cap. 9. 1.

Ce greu era pentru profetul naționalist cântărit și judecat de contemporanii săi să deschidă ușa nădejdiilor spirituale tuturor neamurilor, chiar și-a celor cu care aveau neînțelegeri politice. Totuși Isaia ne dă revelația în toată frumusețea și claritatea cerească „Intunericul nu va împărăți veșnic nu în Palestina, ci pe întreg pământul”. Incetul cu incetul întunericul va eși dintr-o inimă din alta până ce va demisiona complet.

Acum întunericul dacă mai stă în multe inimi, stă ca un fel de contrabandă pe sub mână. Intunericul în inimă acum stă rușinat și speriat să nu fie dat de gol. Valuri de lumină îl sperie din toate părțile. Pentru că strigă profetul: „Pământul va fi plin de cunoștința Domnului ca fundul mării de ape”.

Lupul va locui împreună cu mielul, vițelul cu leul. Mi-aduc aminte cum la Kagawa a venit cineva și i-a zis: „ești creștin?” Da. — „Stai să-ți scot dinți din gură”. După ce l-a scos trei dinți la al patrulea căzu în genușchi și se pocăi. Mielul birui pe lup. Isaia aseamănă oameni cu fiare. 43. 20.

Asigurări divine în har

Pentru credinciosul mântuit minunile acestor asigurări întrec orice așteptare. „Duhul Meu care se odihnește peste tine și cuvintele Mele pe cari le-au pus în gura ta, nu se vor mai depărta din gura ta”. Isaia 59. 21. Pot să se mute munți pot să se clatine dealurile, dar dragostea Mea nu se va muta dela tine. Isaia 54. 10. Nu soarele îți va sluji, ca lumină ziua, nici luna nu te va mai lumina ei; ci Domnul va fi lumina ta pe vecie. 60. 19.

Părtășia spirituală în har

Aici ideile revelate se vede că sunt mult mai bine înțelese cu sufletul decât cu limbajul firei pământestii. Profetul se folosește de cuvinte pământestii. Aici în cap. 55. 1. Harul divin este asemănat cu apă, care se dă fără plată, adică este absolut necesar pentru a alunga setea spirituală. Este asemănat cu lapte, care este hrana necesară a copiilor. Harul e asemănat cu vinul, adică dă fericirea cea mai trainică și curată. Apoi harul mai este asemănat cu bucate gustoase miezoase, care se vor servi la masa minunată tuturor popoarelor. Isaia 25. 6. Aici vedem că la masa spirituală părtășia între Dumnezeu și fiii Lui, răscumpărați este deplină. Profetul merge mai departe și spune: „Nu le va fi foame, nu le va fi sete”. 49. 10. Un adevărat copil a lui Dumnezeu este întotdeauna la masă cu Dumnezeu.

Condițiunea de a avea părtășia deplină în har

„Voi toți cei însetați veniți”. Sufletul vostru se va desfăta cu bucate gustoase. Cel ce nu este însetat sufletește, va căpăta orice pe pământ, numai desfătări spirituale în har nu. Duhul Sfânt a știut, că aici e taina principală a fericirilor spirituale, deaceia pe credinciosul însetat după Duhul Sfânt îl numește pustia arsă de soare. „Când se va turna Duhul Sfânt, atunci pustia se va bucura pustietatea, se va veseli. Marea de nisip se va preface în iaz. Ne mărginitul pustiu dogorit de soare, de parcă-i cuptor se va transforma în ape minunate, izvoare țâșnitoare și păraie de apă vie.

Dacă n'ai sete spirituală, nu știi cât e de bun Domnul. Dacă n'ai sete spirituală, nu știi ce înseamnă desfătarea desfătărilor la masa cerească cu Tatăl. Dacă nu ești ca o pustie însetată, atunci nu știi ce înseamnă fericiri cerești în greutatea pământestii. Roagă-te Lui să te facă pustie.

Călătoria spre Sionul ceresc

Cei răscumpărați în har se vor întoarce spre casa lor eternă, cu cântări de biruință vor înainta triumfători, vor călea în picioare capetele serpiilor veninoși. O bucurie veșnică le va încununa capul? „Munți și dealurile vor răsună de veselie înaintea lor și toți conacii vor bate din palme”. Isaia 55. 12. Cântecul cântat de copiii lui Dumnezeu, sunt pemnul biruinței peste păcat, moarte, lume și satan. Starea sufletească a credinciosului în har este așa de minunat descrisă de acest măreț profet. „Mă bucur în Domnul și sunt plin de veselie în Dumnezeuul meu; căci m'a îmbrăcat cu hainele mântuirii... ca pe un mire împodobit cu cunună împărătească”... 61. 10.

La începutul cărți Dumnezeu muștră păcatele și decăderea Izraelului pământesc, apoi arată mulțumirea și desfătarea pe care o are în Izraelul spiritual născut din Duh. Faci parte și tu din cei mântuiți în har?

Nichifor Marcu

Binecuvântările Singurătății

de Seracu Iosana

E primejdioasă singurătatea. De acest lucru vei auzi pe mulți plângându-se. Și într'adevăr a nu avea pe nimeni aproape de noi în clipele negre ale vieții — când durerile ne copleșesc pentruca să ne spună măcar un cuvânt de mângâiere — e greu. —

E plictisitoare singurătatea. Neavând cu cine și cu ce să te ocupi, mintea noastră vom fi ispitiți, s'o întrebuițăm gândind lucruri josnice, nedemne, de un caracter sfânt. Și e durere, căci noi nu gândim ceiace suntem, ci suntem ceiace gândim. Gândurile pe cari le nutrim, le vom socera ca fapte realizate mai curând sau mai târziu în viață.

E ispititoare singurătatea, sub pretext că nu te vede nimeni, vei fi ispitit frate și soră de a nu fi destul de credincios în îndeplinirea datoriei tale față de aproapele și Dumnezeu. Avem un exemplu dat de însuși Domnul Isus — în preotul și levitul care au trecut pe lângă omul căzut. —

Dacă așa vom căuta la singurătate, atunci ea este foarte primejdioasă și noi trebuie să căutăm a scăpa de ea. Dar adevărul e altul. Noi nu vom putea fi scăpați de ea, nici Domnul Isus nu a fost scutit de-a bea paharul și e îngrozitor. Dar mărit să fie Numele Său, căci a schimbat răul în bine. Și pe lângă atât de multe rele, El a pus în singurătate și multe binecuvântări, dar care trec de multe ori neobservate de noi, din cauză că, nu ne-am ocupat de ele ca să le cunoaștem valoarea.

Dacă întrebuițăm așa cum se cade singurătatea, va avea o influență foarte bună asupra caracterului și vom fi scutiți de multe neplăceri aduse de ea.

Ea ne ajută a ne putea cunoaște pe noi înșine

Acea persoană care nu are destul timp, ca să stea numai cu sine singură — nu-și va cunoaște puterile pe cari le posedă și deci nici nu va încerca nicio întreprindere — crezând că e incapabilă. Invers: poate mulți au păreri înalte despre ei însuși — pe când în realitate nu sunt — și ce dezastru va fi la sfârșit, după ce încearcă să facă un lucru mai presus de puterile lor și nu le reușește. Cauza este, că nu s'au

cunoscut pe ei înșiși. În noi în fiecare există o personalitate aparte pe care suntem datori să-o cunoaștem. Cine altcineva va înțelege mai bine, pornirile noastre launtrice, sentimentele și însușirile noastre personale, mai bine decât noi? Observăm, de multe ori, cum alții văd în noi ceiace noi nu vedem. Ne mirăm de multe defecte cari ni-se atribue. Vinovați suntem numai noi. Noi trebuie să ne cunoaștem bine, ceiace suntem, ce vrem și ce putem și aceasta nu o vom putea-o face altfel, decât atunci, când suntem singuri, în tăcere să ascultăm glasul tainic al conștiinței noastre și atunci în măsura posibilităților — la acțiune! În felul acesta nu vom da niciodată faliment.

Singurătatea ne ajută să avem vederi largi și să facem planuri pentru viitor. E destul să amintim ca Judson și tovarășii săi au avut destule întruniri minunate, inspiratoare, în societăți înalte — acestea deabea i-au influențat pe ei — planurile pentru viitor, — marea hotărâre — le-au făcut în singurătate, — afară în câmp sub un stog de fân. Singurătatea nu ne va împiedeca de-a avea vederi largi — din contră, acolo în liniște, neconturbați de nimeni, vom putea visa în voie, lăsând loc liber privirilor noastre sufletești, de a sbura, departe peste plaiurile țării noastre — la lipsurile omenirii. — Și cunoscându-ne puterile, le vom compara cu nevoile lumii... și astfel vom putea da un orizont larg chemării noastre.

Singurătatea ne dă cele mai

frumoase experiențe cu Isus. Cine poate să descrie frumusețea, măreția clipelor, petrecute undeva în singurătatea naturii, când sufletul descurajat se ridică deasupra sgomotului lumii, — și acolo în taină spune lui Isus durerile sale? Unde mai bine, că în singurătate Domnul poate vorbi sufletului nostru? Murmurul dulce al unui pârâș de munte, care vesel își face cursul — la picioarele tale — freamătul lui — al pădurii, din spate — și cântecul minunat al păsărilor, — e destul pentru tine, ca să nu te simți singur, ci înconjurat de mii de prieteni, cari te iubesc, cari te ajută în lucrul tău, unde te crezi fără colaborare și cari te îndeamnă să cazi în genunchi, să zici din inimă: „Îți mulțumesc, căci ai pus atâtea binecuvântări în singurătatea vieții mele prin promisiunea ta: „.... Nu vă voi lăsa singuri”... Ajută-mă, ca să prețuesc mult clipele petrecute în tovarășia Ta, unde Tu-mi ajuți ca să -mi cunosc puterea caracterului, cu care m'ai înzestrat — unde mi-ai arătat nevoile lumii și unde Ti-am făcut promisiuni pentru viitor. Ajută-mă ca de multe ori în viață, când lupta vieții va fi grea, să alerg la Tine, — acolo în singurătate — după ajutor și atunci trimite-mă din nou în valtoarea luptei — unde cei pierduți se sbat”.

În loc ca să te plângi de răul pe care-l aduce singurătatea, trăiește în așa fel, ca să te bucuri de binecuvântările aduse de ea.

De mii de veacuri, Impărații ce-au cârmuit a lumii turmă,
S'au prăbușit și nu rămas-a din toată fala lor, nici urmă!
Impărații a căror faimă umplut-a 'ntregul univers, —
Pe mii de săbii rezemate, — ca pulberea la vânt s'au șters!
Cununi, de măreția căror se'nfiora și bobul humii,
S'au stins, ca și când niciodată n'au strălucit în zarea lumii!
O singură Impărăție, mereu își 'nalță tot mai sus
Cununa, peste lumea toată: Impărăția lui Isus!
Căci Tronul Celui cu putere de-apururi mai presus de fire,
Se razimă doar pe dreptate, pe adevăr și pe iubire!

La toți Regii și păstorii, grija'n veci nu se mai curmă:
Și-unii și-alții, de-o potrivă, au în pază câte-o turmă
Și ei știu că orice turmă, ne'ndoiș, se poate pierde,
De'i lipsesc **isvoare limpezi** și livezi cu iarbă verde!...

AVRAAM

(Urmare din pagina 1-a)

Făcătorul de pace

„Ferice de cei împăciuitori”, a spus Domnul Isus. Avraam a fost unul din aceia. El n'a putut trăi în ceartă. Când s'a ivit neînțelegerea între servitorii lui și a lui Lot, el imediat a intervenit să fie înlăturată cearta, orice l-ar costa. A renunțat la dreptul lui ce i se cuvenea, ca fiind mai bătrân, la Valea cea mănoasă a Iordanului și la orice favor al său, numai să fie pace. Și s'a făcut pace.

Asa e adevăratul creștin. Pentru el cearta și neînțelegerea e un iad. Face totul și orice, numai să fie pace. Renunță la numele și dreptul său. Iartă de șapte și de șaptezeci de ori câte șapte și uită totul numai ca pace să fie. Pace în familie, în biserică, în țară și lume. Ce dulce e ea! Isus a salutat pe ucenicii săi cu: „Pace vouă”. Fă totul pentru pacea de jos. Dar nu cruța nicio jertfă și nu te retrage din lupta ce o duci cu păcatul, care îți fură pacea sufletului tău. Fă pace cu Dumnezeu! Dacă un păcat ți-a tulburat pacea, alcargă la sângele Domnului Isus și vei primi iar pace. Nu te descuraja! Ești tu un făcător de pace?

Eliberatorul

Asa i se mai poate spune la Avraam. El a eliberat pe Lot din mâinile celor ce îl luaseră prizonier. Se înarmează și face orice jertfă, să scape pe dușmanul lui. Și-l scapă. Altul ar fi zis: „Așa ți se cuvine” „că tu ți-ai ales Câmpia Iordanului”. „Asta ți răsplăta”. Dar Avraam credinciosul, iubeste și nu răsplătește rău pentru rău.

Ce faci tu, care citești cuvintele Domnului Isus. „Iubiți pe vrăjmașii voștri” și „faceți bine celor ce vă urăsc”? Și cuvintele Ap. Pavel: „Nu răsplătiți rău pentru rău”? Te bucuri tu de rău și nenorocirea fratelui sau apropiatului tău, sau cauți să-l ajuți și să-l scapi, ca Avraam, care n'a citit ce citim noi și totuși a făcut. Ferice de cine e un eliberator din păcat și din orice nenorocire. El va fi lângă Domnul lui, care a fost un eliberator, — pe veci.

Mijlocitorul

Când i se spune, că Sodoma și Gomora, au să fie nimicite pentru fărădelegile lor, Avraam se mă-

hnește. Cum, se gândește el, să se piardă atâtea vieți, atâtea suflete! Și începe a se ruga, a mijloci: „Poate că în mijlocul cetății sunt cincizeci de oameni buni”, apoi 45, 40, 30, 20 și în sfârșit continuă până la zece. Face orice efortare ca să scape sufletele și mai ales rudele sale. El mijlocește și stăruie pe lângă Domnul să-i scape și să nu-i piardă.

Ce minunat și frumos e să vezi asemenea mijlocitori pentru sufletele ce se pierd! Să vezi pe părinți, pe frați și surori, cum se unesc și se roagă în grupuri și cu biserica, și țin chiar zile de post, pentru copii, rudele, părinții, ve-

cinii, cunoscuții și necunoscuții din țară și lumea întreagă, pentru sufletele ce zilnic sunt amenințate și se pierd în chinul iadului. Ei nu pot suferi, și mijlocește și fac orice jertfă, numai ca iadul să nu înghită milioanele de suflete. Pentru ei, ca și pentru Avraam și Domnul Isus, un suflet, e mai scump ca orice de pe pământ.

E pentru tine mai scump sufletul copilului tău, rudei tale și apropiatului tău, ca orice? Faci tu tot ce poți ca să fie mântuit? Răspunde Domnului Isus! El a făcut tot pentru tine. Tu ce faci pentru alții? Ești un mijlocitor?

(Va urma)

EL VEDE TOTUL

Intr'o poezie a lui Victor Hugo despre Cain, poetul prezintă pe criminal că fugă din Eden, ca să scape de ochiul lui Dumnezeu. El s'a dus mulți kilometri și s'a pus jos la piciorul unui munte, ca să doarmă. Dar ce să vezi, pe când privea el în sus către cer, iată că vede ochiul teribil a lui Dumnezeu, privind în sufletul criminalului. Cain s'a sculat degrabă și s'a dus în cel mai departe loc al țării, la mare; dar iată! că la marginea mării, ca un răsărit de soare apare din nou ochiul lui Dumnezeu. Apoi Cain s'a acoperit cu un cort gros, însă pielea groasă a cortului n'a putut opri ochiul lui Dumnezeu să pătrundă înlăuntru. A zidit un ocaperiș din bârne groase, dar ochiul a pătruns și prin el. A zidit apoi un turn de piatră și s'a ascuns în cea mai de jos celulă, dar iată că ochiul strălucitor a găurit pietrele. În sfârșit a zidit un mormânt și s'a ascuns acolo, dar și acolo a găsit ochiul lui Dumnezeu, care îl privea.

Aceasta e o pictură grozavă, însă e adevărată, că și psalmistul a avut astfel de gând când a zis: „Unde mă voi duce departe de Duhul Tău, și unde voi fugi departe de fața Ta? Dacă mă voi sui în cer, Tu ești acolo; dacă mă voi culca în locuința morților, iată-Te și acolo; dacă voi lua aripile zorilor și mă voi duce la marginea mării și acolo mâna Ta mă va călăuzi și dreapta Ta mă va

apuca. Dacă voi zice: „Cel puțin întunerecul mă va acoperi — și se va face noapte lumina din jurul meu”. Iată că nici chiar întunerecul nu este întunecos pentru Tine; ci noaptea strălucește ca ziua și întunerecul ca lumina. Ps. 139:7—12.

Tradus de N. Iosivescu

AVIZ

Fetele, care doresc să urmeze cursurile „Școlii Baptiste de Fete” din București, sunt rugate să trimită cererile la:

Roy F. Starmer, București II, str. Berzei No. 29.

Mărturisirea unui japonez

Un japonez era condamnat la moarte și își aștepta executarea în Tokyo. În timpul acesta de așteptare înfrigurată, el luă pentru prima dată în mâinile sale o Biblie și citi. Intr'o scrisoare pe care a lăsat-o, el spune așa: „Atenția mea a fost atrasă de cuvintele: „Tată iartă-le că ei nu știu ce fac”. Deodată m'am oprit. Ce mi-a destăinuit mie versetul acesta? Voiu numi eu aceasta dragostea inimii lui Hristos? O voiu numi compătimire? Eu nu știu cum s'o numesc. Eu știu numai fără să pot spune cum, cu o inimă mulțumitoare eu cred. Prin această frază simplă — spune japonezul — am fost condus în plinitatea Creștinismului”. Tu ai găsit în Biblie dragostea lui Isus? Ai primit-o?

DIN LUMEA RELIGIOASĂ

IN ZIUA DE 1 AUGUST, Frații din comuna Crocna și com. Rostoci a avut o deosebită bucurie având un program frumos împodobit cu mai multe poezii și duete cu mai mulți frați și surori din jur.

Tot atunci în Biserica fraților din Rostoci s'a serbat și cununia religioasă a fratelui Marcu Juon din Crocna cu sora Lucreția Moți din Rostoci, actul a fost condus de fratele Dămian Farcaș, ajutat de fr. V. Belcu și Negru Pavel.

IN ZIUA DE 18 AUGUST Frații din Buteni și jur. au avut o serbare frumoasă la care s'a adăugat încă la poporul Domnului încă 24 de suflete, care după mărturisirea lor personală au urmat prin botez în apa Crișului Alb.

Actul botezului a fost îndeplinit de fratele Vasile Belcu ajutat în restul serviciilor de frații Juon Bălcu, din Paulian, fr. Șari Alexandru seminarist, fr. Pantea Nicolae, fr. Tămaș Teodor seminarist.

Domnul se binecuvânteze noile plante în grădina sa, să facă să crească spre slava numelui său. Amin.

BISERICA BAPTISTĂ DIN COMUNA DIECI în ziua de 25 August 1940, a avut o frumoasă serbare a unui botez cu de 16 persoane. În aceia zi înainte de masă s'a făcut o evanghelizare frumoasă ținută de frații Coloja Teodor din Buteni, Ghiță Moldovan seminarist, Tămaș Teodor seminarist din Chisindia și sora Iosana Săracu din Gura-Honț. Au cântat coruri din Buteni, Paulian și din Laz. A cântat: muzica din Revetiș, muzica din Almaș, și muzica din loc. Actul botezului a fost îndeplinit de fratele Vasile Belc din Buteni și Bălc Ioan din Paulian; au luat parte frații din 22 comune. Sub cerul liber în curtea Bisericii s'au îndeplinit actul unei Domnului de către fratele Vanci Vasile din Paulian. S'a cântat soluri, duete și un quartet de către frații dela Gura-Honț și frații dela Buteni.

O frumoasă misiune prin Munții Apuseni a făcut fr. Iosif Chiș seminarist, începând din ziua de 28 Iulie, până în 27 August a. c., timp de o lună de zile. Predicând Evanghelia Păcii, vizitând familii și îndrumând pe alții pe calea adevărului, prin munții noștri, prin județele Turda și Alba.

BISERICA BAPTISTĂ DIN URMEȘ-MUREȘ, în ziua de 25 August a. c. a avut o nespūsă bucurie, serbându-se o zi de întrunire a tuturor tinerilor frați și surori. Programul a fost împodobit cu frumoasele cântări în cor combinat din trei comune, sub conducerea fr. Ionel Pop. Programul a fost condus de Blaga Vasile și alți.

BISERICA BAPTISTĂ DIN SINTEȘTI Duminecă, în 28 Iulie a. c. a avut o mare bucurie, având în mijlocul ei pe fratele Martinovici Avram din București. Textul din Luca 16:19—31. Subiect: „Pregătește-te pentru viața veșnică”. La program au participat mai mulți frați: Petru Lupulescu din Bichigi, sora Mărioara Andrei și fr. Laurențiu Ionel seminarist. Programul a fost împodobit cu cântării și poezii și cu corul Bisericii.

BISERICA BAPTISTĂ DIN NEGRI-LEȘTI-SOMEȘ, în ziua de 15 August a

ținut căsătoria fratelui Șogorean Ioan cu sora N. Marioara. Actul a fost oficiat de către fr. predicator I. Costea, ajutat de fr. Ionel Pop, C. Dunca și alți.

BISERICA BAPTISTĂ DIN PESAC a avut o frumoasă serbare în ziua de 15 August a. c. S'a ținut un botez cu 5 persoane; actul botezului a fost îndeplinit de fr. A. Pascu. După actul botezului s'a ținut uniunea tineretului, condusă de fr. Petru Popovici. A cântat corul din loc, s'a declamat poezii, și s'a cântat soluri.

O icoană a mântuirii

de Petru Popovici

„Mi-a pus tină pe ochi, m'am spălat și văd”. Ioan 9:15.

E adevărat că ochiul nostru material nu poate vedea lucrurile spirituale și nici mintea noastră mărginită nu poate înțelege destul de bine lucrurile Harului divin. Tocmai din această cauză Domnul Isus a folosit pildele. Cu privire însă la felul cum se face mântuirea unui păcătos, nu avem nici o pildă. Dar, în vindecarea orbului din naștere, avem o icoană, care arată toate amănuntele în care se face mântuirea unui păcătos, începând cu viața de păcat de care nu se poate scăpa singur și sfârșind la viața de închinăciune în fața Domnului Isus.

Când orbul a fost întrebat de Farisei despre felul cum a fost vindecat, el face o mărturisire scurtă și primele lui cuvinte sunt: „Mi-a pus tină”. Aici e vorba de

LUCRAREA DOMNULUI ISUS.

Ea întotdeauna e o lucrare umilă dar deosebită. Mulți au putut să-și bată joc de ceea ce a făcut El, fiindcă era ceva așa de josnic. Și desigur, mulți ar fi putut face același lucru, însă fără folos. Așa e și cu mântuirea noastră. Ceea ce a făcut El a fost doar o moarte disprețuită și totuși, prin ea, noi suntem mântuiți. Au mai murit mulți alți pe cruce, dar nimeni nu a putut scăpa pe vreunul măcar de păcat. Lucrarea Lui e cu totul deosebită de a altora.

Apoi ceea ce El face e pentru nevoia omului. „El a făcut tină”, asta înseamnă că a procurat mijlocul de vindecare. Și El a pus tina pe ochii orbului. Acolo era nevoia lui cea mare. Prin suferințele și moartea Sa, El a făcut ca fiecare să poată fi mântuit. Noi care am fost atacați și slăbiți de păcat „prin ranele Lui suntem tămăduiți”.

Și lucrarea Lui e cu îndrumări. „Du-te și te spală” a spus El orbului. Domnul Isus Și-a făcut partea Sa, totul a rămas

în răspunderea omului. Dace el vrea, poate să fie vindecat.

De aici începe o altă latură a mântuirii și aceasta e

CONTRIBUȚIA OMULUI.

Dacă omul nu se poate mântui, totuși el trebuie să-și arate consimțământul la aceasta prin voința lui. Băgați de seama că, deși a fost cu tină pe ochi, el tot nu a văzut și putea rămâne și mai departe orb. Cu toate că Domnul Isus a murit pentru tine, tu ești încă nemântuit până nu îți arăți voința ta cu privire la aceasta.

Biblia spune că, condițiile pentru mântuire cari se pot îndeplini, prin voință sunt pocăința și credința. Fapt. 20:21. Bietul orb a fost sătul de viața neagră, el a crezut și a făcut totul fără șovăială. Domnul până la Siloam a fost pentru el destul de greu, dar s'a dus. Și chiar aceasta nu i-a folosit, el era încă orb. A trebuit însă și o ascultare deplină. „M'am spălat” spune el. Aceasta nu a fost din întâmplare, fiindcă nu l-a plouat pe drum ca să-l spele ci el personal a făcut-o. Aici a arătat voința lui. Niciodată mântuirea unui om nu cade la întâmplare peste el, ci ea se primește prin căință de trecutul păcătos și credință în Domnul Isus și jertfa Sa. Ascultarea de sfaturile Sale trebuie apoi să fie arătată prin faptele noastre.

Mai departe icoana aceasta ne arată

REZULTATUL.

În viața orbului a fost vindecarea, iar în viața celui păcătos e mântuirea. Căuteți și vedeți că, rezultatul nu se câștiga prin puterile sau averea omului. Tot așa nici prin cunoștințele lui. Orbul nu știa multe. Către Farisei, el spune: „eu una știu că am fost orb și acum văd”. Rezultatul vine, însă, în urma lucrării din partea Domnului Isus și din partea omului. Una fără alta nu se poate.

(Continuare în pag. 8-a)

NĂDEJDEA LUI IOV

„Dar știu că Răscumpărătorul meu este viu...” Iov. 19:25.

Durerile store din viețile noastre adevărate comori, bogății. În dureri, melodia cântării e mai duioasă, gândurile mai adânci, glasul mai pătrunzător, scrisul mai frumos, poezia mai simțită. Durerea trezește ființa noastră, ne cioplește personalitatea, ne face oameni. „Cine n'a plâns niciodată nu simte dulceața vieții, nu știe să trăiască”, a spus un gânditor. Și cu adevărat toți cei cari au urcat scara gloriei omenești, au început-o tocmai de jos.

Să ne ducem puțin în lumea din timpul lui Iov. Religii păgâne, altare a zeci de zei închipuiți, nu se știe nimic de lumea viitoare, nimic de ceva dincolo de mormânt, nu era nici un sâmbure oricât de mic de speranță. O lume plină de superstiții, plină de credința greșită. Și cu toate acestea Iov scoate din lăuntrul inimii lui, poate cea mai frumoasă exclamare. E mărit în toate planurile lui, păgubit de toată averea lui, lovit cu răui pe corp, zace pe gunoi, durerile și necazurile se țin lanț, e uitat, părăsit și umilit de toți. Și 'n această stare Iov spune: „Dar știu că Răscumpărătorul meu e viu”. „Știm” vrea să spună el „că mă vede, îmi cunoaște durerea și dreptatea mea, și nu se poate ca El, Răscumpărătorul meu să nu mă răscumpe”. Ce reazăm! Din mijlocul convingeri lui că Răscumpărătorul lui e viu, se înalță sfioasă speranța mântuirii și a scăpării lui. Ce speranță!

Speranța mântuirii A INABUȘIT tot chinul a alinat toată durerea. Cine poate pricepe durerea lui? E ușor să-ți fie o-mordâji copii, turmele furate, prădat și păgubit, ajuns din cel mai bogat în cel mai sărac? Și cu toată durerea aceasta mare, care i-a rănit sufletul, el zărește niște zori, un răsărit de soare, o dără de lumină, o lumină care străbate prin întunec și vine spre el, simte o mână caldă. E mai convins că Răscumpărătorul e viu și leagă de El nădejdea mântuirii. Uită totul, nu mai simte nimic. Și dintr'o lume neagră, el zboară într'o lume nouă, mai bună, mai dreaptă. Răscumpărătorul meu e viu și mă mântuie. Prin speranță, el se ridică deasupra durerilor.

Speranța I-A CEDAT puteri mai de viață. Pentru el viața era la un ajuns, peste ce s'a lăsat întunec, și nimic mai greu decât o astfel de stare. Și totuși, Iov prin speranță, se uita peste munte și vede o vale plină de viață. „Răscumpărătorul meu e viu”, afirmă el. Și în adevăr, omul care are speranțe de viitor, face pași mai mari spre necunoscut, iar cel ce nu mai nădăjduiește nimic, ar avea să oprească vremea din mersul ei.

Nădejdea da aripi cu cari poți sburta în

viitor. Ferice de tine dacă ai nădejde, niciodată nu te vei plictisi și obosi în viață. Nu te vei opri din drumul spre ziua de mâine, spre necunoscutul viitor.

Dar trebuie să ținem seama că speranța lui Iov A FOST ÎN RĂSCUMPARĂTORUL VIU. Nu te rezema de stâlpul putred, nu te prinde cu mâinile de vânt — spune un bătrân. Nu-ți pune speranța în lucruri moarte, în ceva trecător. Iov și-a pus toată speranța, dar în Răscumpărătorul viu. Și pătrundea el cu sufletul până în slavile cerești, simțea apropierea Răscumpărătorului. Un om frânt în dureri, nenorocit în viață, zdrobit de greutăți se agață cu toată puterea de Stânca vie, de Răscumpărător. Spe-

ranța era pentru el, ancora care-l ținea sa nu fie luat de furtună, iar ancora a ajuns și s'a prins în Stânca veșniciei.

Tu cel cu sbucium în viață, cu cerul fără stele, învâluit în furtună, bătut de vânturi, nu te rezema pe nimicuri, nu căuta scăpare în bucurii fără viață, în ființe neputincioase, nu, ești pierdut, ca vino la Isus. Răscumpărătorul viu, și fă-ți Răscumpărătorul tău personal. Prin El vei răsbate în viață, vei trece Valea umbrelor morții, vei urca chiar și Calvarul, vei coborî în mormânt, dar vei triumfa. Vei cânta în mijlocul greutăților și necazurilor, eu știu că Răscumpărătorul meu e viu”.

de ALEXA POPOVICI

O icoană a mântuirii

(Urmare din pag. 7-a)

Acest rezultat întrece toate așteptările. Ceea ce se credea cu neputință a ajuns să fie înfăptuit. „De când este lumea nu s'a auzit să fi deschis cineva ochii unui orb din naștere” — spune orbul, și totuși, cu el s'a petrecut aceasta. Nevoia mare a fost înlăturată, iar dorința îndeplinită. Tu nu vrei să scapi de întunecul în care trăiești? Nu dorești o viață mult mai frumoasă? Domnul Isus a făcut totul gata pentru tine, primește numai și rezultatul va fi minunat.

Altceva ce mai putem vedea, aici sunt

URMARILE.

Pe lângă că viața lui a ajuns plină de bucurie, pe care nimeni nu a putut să i-o răpească, vindecarea lui a avut și alte urmări, cari sunt întocmai și în viața unui mântuit.

După ce a primit vederea, această stare nouă a fost văzută de toți. Vecinii și Fariseii l-au întrebat pe el și chiar pe părinții lui despre felul în care a fost vindecat. Unii nici nu l-au mai cunoscut din cauza marelui schimbări prin care a trecut. Deasemenea e și cu un mântuit. În viața ta, dragă suflete, au văzut copiii, părinții sau vecinii o așa schimbare?

Apoi găsim mântuirea lui. Chiar dacă nu a știut bine, cine e Isus și nu mai știa unde este, totuși cuvintele orbului sunt: „El mi-a deschis ochii”. El spune că Isus e un prooroc și adaugă: „Dacă omul acesta n'ar veni de la Dumnezeu, n'ar putea face nimic”. Așa e un păcătos iertat, el nu poate să nu mărturisească despre Mântuitorul său.

În urma mărturisirii sale a venit, însă, persecuția. El e ocărât de Farisei, iar în urmă e dat afară. Prin aceasta au trecut toți creștinii. Persecuția e ori în familie,

ori în afară. De aceea, suflete, care treci prin greutăți și prigoane, nu te înfrica. Pe drumul acesta a mers Domnul Isus și o mulțime nenumărată. Și, tocmai acesta e un semn că ai fost vindecat de El.

Mai târziu, el s'a întâlnit cu Domnul Isus, a stat de vorbă „și I s'a închinat”. Cine ar putea oare să descrie fericirea pe care o simte cel mântuit în fața Mântuitorului său? Cine ar putea să arate ardoarea cu care se închină cel prigonit în fața Domnului Isus? Inchinăciunea nu poate fi oprită; ea trebuie să fie continuă. Au fost atâția cari au voit mai bine să le fie spintecat trupul de biciuri grele, sfâșiați de fiare sau arși de vii, decât să nu se mai închine Celui ce i-a mântuit. Inchinăciunea e semnul de recunoștință și mulțumire din partea sufletului.

Să dea Dumnezeu ca să vezi în această icoană felul cum poți fi mântuit, să faci așa și să trăiești pentru El, orice ar veni.

Prin milostenie faci bine chiar sufletului tău.

Cel înțelept și neprihănit nu-și risipește câștigul pentru păcat.

Cel ce urzește rău, nu are parte de bine.

Omul cu păcate ascunse va pleca la un timp din familia credincioșilor.

Conștiința pătată aduce frământarea vieții.

Alargă pe calea bună și te vei depărta de rău.